

сосъ похваленїе-то да ги обрадѹваме, и то тако да правиме, какво-то дойки-те, които, кога расплачатъ дѣцата, даватъ имъ да съчатъ, за да бы сосъ това молчали, къ томъ обаче треба да се пазиме, да не бы ги направили сосъ премногъ похвалы горделиви и високоумни; понеже обычествуватъ дѣца-та да бѫдатъ чрезъ безмѣрны похвалы надѣти [Хѫдѹлъ] и размажени [разглѣзени].

40. Азъ самъ позналъ некои бащи, кои-то са обичали сосъ слѣчайна любовь дѣца-та си, кој-то е была причина послѣ пакъ да ги мразатъ: понеже тїа понѣждаваюши дѣца-та си на скорый успѣхъ къ наѣкамъ, претоварватъ ги сосъ безмѣрны трѣдове, толко, колко-то и охотата си на наѣки-те совсѣмъ да изгубатъ, и чрезъ обврзаны-те таготи само ходатъ къ наѣкамъ, но весма неохотно. Аци ще да кажемъ сосъ ниҳъ? тој примѣръ подобре ще толкува мое-то слово. Каквото млады-те дѣркѣ-та, кога се напомнатъ сосъ умѣренна вода, растатъ, а сосъ малъ се потопяватъ